

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Quo tempore, quo loco, & quâ ratione SS. Virgo ingressa sit in mundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

nutrit votis; haurimus ex ipso-
rum thesauris, & ipsi id ratum
acceptumque habent; recipimus
JESUM usque in os nostrum,
intrat ipse usque in pectora no-
stra; admittimus amorem divi-
nae Matris suae unam cum ipso in
corda nostra, & ipsi nobiscum
hic suas capiunt delicias. O aman-
tissime Deus! Si cuncta prae-
terita saecula à longè nostram aspe-
xissent felicitatem, nonnè conta-
buissent Sancta quasi prae in-
vidià?

Nihilominus ingratham me!
quae tanti beneficii quasi nullam
teneo memoriam! ignaram &
stupidam me, quae frui nescio
tantam felicitatem meam! obrui me
sino tristiciâ & pusillanimitate ob
parvas vitae praesentis adversitates,

pro eò, quòd semper jubilandum
mihi foret, dum maximam pos-
sideo felicitatem, quam cuncta
praeterita saecula tantis anhelant
suspirijs; quin & vecorditer adhuc
conquesor, pro eò, quòd incessan-
ter rependere Deo deberem gra-
tes, ipsum laudare, ipsum bene-
dicere. Nimirum profecto, ni-
mium languero in tempore meo,
meliora meditor consilia, & spe-
ro executuram me illa mediante
potenti Sanctissimae Virginis sub-
sidio, plurima mihi est in illam
fiducia; sed cupio augere illam,
aditendo, ut cognoscam ipsam,
quantam potero. Domine, nimis
diu interpellavi te, tuum obsecro
resume discursum, nobisque
dicito.

ARGUMENTUM.

*Quo tempore, quo loco, & quâ ratione Sanctis-
sima Virgo ingressa sit in mundum.*

ARTICULUS II.

Damascenus orat. de
Nativitate
B. Virginis.

Scitum Sancti Joannis Dama-
sceni effatum est, dum dicit:
*Certabant saecula, quodnam
ortu Virginis gloriaretur.* Nihilo-
minus id, quòd videbatur omnium
infelicissimum, reportavit hanc
gloriam, & factum est ex hoc
felicissimum omnium. Numeraba-
ntur tunc jam ultra quinquagin-
ta saecula à creatione mundi (id e-
nim fuit vextente anno quinquies

milesimo octogesimo quarto juxta
supputationem Baronij in Marty-
rologio Romano) quingenti sep-
tuaginta sex anni à captivitate Ba-
bylonis, septingenti triginta octo
à fundatione Urbis Romae, & an-
no vigesimo secundo imperij Au-
gusti Caesaris, regnante tunc Hero-
de Idumæo in Judæa; ob quem
dixi, id saeculum fuisse omnium
infelicissimum.

Quo anno
Sanctissima
Virgo nata
sit.

Siqui-

Herodes ni-
sitor impe-
dire Nativi-
tatem San-
ctissimæ
Virginis,

Siquidem cum crudelis hic ven-
dicaverit sibi regnum Judææ per
dolos ac fraudes, quibus aucupatus
est favorem Augusti (princeps e-
nim hic, qui Dominus erat mun-
di, disponens & dividens regna,
sicut privatus quispiam fundos
suos, consensit, ut tyrannicè do-
minaretur Herodes Seli populo
totius mundi, qui habebatur ceu
populus dilectus Deo, quique ad
illa usque tempora nonnisi à re-
gibus nationis suæ gubernabatur)
hinc extraneus iste, qui occupave-
rat regnum vi & injustitia, nun-
quam non meruebat, ne Deus
Israël id denuò suis eriperet ma-
nibus; Et quia noverat, quòd Pro-
pheta huic promiserint populo,
nasciturum illis Regem è progenie
& stirpe David, qui consensurus
sit thronum Patris sui, & regnatu-
rus ubique supremus velut Domi-
nus, ad redimendum ipsos è servi-
tute, & faciendum ex ijs populum
totius orbis longè felicissimum;
hinc omniem movit lapidem, ut
consilia everteret Dei, uti credebat,
tam erat stupidus & regnandi libi-
dine obcæcatus, utque se contra
Omnipotentis Dei muniret bra-
chium, qui promiserat donandum
à se tum regno, tum solio aliquem
è familia David, contendebat sum-
mè, ut quidquid ex hæc domo fue-
rat residuum, omninò extirparet,
nullique parceret, quemcunque
detegere posset.

Pauci fuerant, quos contemptus

ipsius suæ subtraxerat crudelitati:
Ex parvo hoc numero fuerant
Sanctus Joachim, & Sancta Anna,
homines plebei & vulgares, non-
nisi exercitijs addicti pietatis, qua-
les percellere metu neminem so-
lent, ultra quòd proveci jam essent
ætate & liberis carerent. Nihilo-
minus auspiciatissimum hoc est
connubium, à providentiâ Dei e-
lectum, ad progignendum mundo
illam, quæ paritura nobis erat desi-
deratum cunctis gentibus; illum
nempè Filium David, consensu-
rum Thronum Patris sui, ut eva-
dat verus Rex Israël, Rex Regum
& Dominus dominantium. Ve-
rùm est, futurum hoc neutiquam
ratione quâdam carnali & materiali,
ut sibi persuadebant Judæi, sed
ratione quâdam spiritali, quæ fir-
mior, solidior & absque Comparatione
longè excellentior est. Quantum
enim stulta mundi sapientia
non æstimet nisi quæ corporalia
sunt & sensibilia, idque quòd
spiritalis est, nonnisi Chimæram
esse credat, & meram imaginatio-
nem; nihilominus omnes sapien-
tes vident, comprehendunt & con-
sentiunt, oppositum potius substi-
tere & congruere veritati: liqui-
dem corporale & sensibile, nonnisi
umbra est, quæ transit; nonnisi
fumus, qui evanescit; nonnisi
corruptio, quæ perit & redigitur
in nihilum; pro eò, quòd spiritalis
sit aliquid incorruptibile, magis
palpabile animabus, quàm corpo-
rale

Cur Sancta
Joachim &
Sanctæ An-
næ Hero-
des peper-
cerit,

Omni
feliciter
quia
rusti-
cale
uali-

Quantum
spiritalis
excellat
corporali

rale sensibus, tamque solidum, ut dureret in æternum. Qui bene hanc intelligeret Philosophiam, minimum spirituale maximo præferret corporali, quod sit in mundo.

Ah! utinam, inquit Artemisia, tantâ firmitate, quantâ tu, totus id crederet mundus! ô Deus, in quantâ omnes viveremus quiete! Siquidem nulla nos tenet sollicitudo, nulla affligit cura, nisi pro materiali; omnesque disceptamus pro hoc adversum alios; & hoc est, quod suscitât controversias, lites, bella, querelas, inimicitias, fraudes, & denique omnem vitæ præsentis tempestatem: pro spiritali non est, qui multum desudet, & si quisquam habere id voluerit, non erit, qui pro eò cum ipso disceptabit; ex opposito offertur id nobis, quin etiam quasi vi factâ nobis obtunditur; & non est, qui velit id acceptare; quod aliunde profectò non oritur, nisi quòd aspiciamus materiale veluti verum bonum, quod nostris conducât, commodumque pariat corporibus, & spirituale veluti rem quandam fictitiam & imaginariam, quæ non fit de pane lucrando. Ex quo patet, homines in hoc haud aliter se habere, ac si essent pura corpora absque animabus, vera animalia & homines imaginarij, qui si hâc afficiantur injuriâ, vix contra eam se poterunt defendere.

Sed deflectimus à nostro argumento, magni æstimo documenta

De hæc Consultat, Tom. III,

tua moralia, prosequitur Artemisia, nolim tamen ab ijs impediri, ne addiscam, quod nôsse percipiam. Satisfactum mihi est, quantum spectat ad tempus Nativitatis Virginis Sanctissimæ, jam scire perciperem, quænam pars mundi tam fuerit auspicata, ad recipiendum pretiosum hoc donum è cælo.

Exploratus quidem tibi est annus, reponit Viator, sed nondum nôsti mensem, diem & horam. Quantum ad mensem, dubitari de eo non potest, cum communis sit sensus Ecclesiæ, fuisse mensem Septembris, in quo etiam celebrari videmus hoc Festum Sanctissimæ Nativitatis. In hoc mense transit Sol è signo Leonis in signum Virginis: æquum igitur erat, ut in hoc mense nasceretur Virgo, eò quòd reductura erat magnum Solem æternitatis ab iracundiâ exasperati contra peccatores Leonis ad mansuetudinem Dei Humanati in Virgineo sinu suo.

Quantum attinet ad diem, ultra quod eadem Ecclesiæ auctoritas pari ratione stet pro die octavo, sicut pro septimo mensis, quòdque plurimi boni Auctores, plures haud aspernandas, assignant rationes, ad demonstrandum, quòd dies mensis octavus summè conveniens fuerit huic Nativitati, unam illarum invenio, quæ tantæ mihi videretur efficaciz, ut sufficiat Sola ad persuadendum mihi, alium diem non fuisse nisi octavum,

X

Sanctissima
Virgo nata
est in men-
se Septem-
bris, & qua-
re.

Sanctissima
Virgo nata
est die octa-
vâ mensis;
quæ hujus
rei ratio;

S. Ambros.
in Lucam,

qui hoc mereretur condecorari honore. Ex Sancto Ambrosio hoc mihi illuxit jubar, dum exarantem illum lego in Commentarijs super Evangelium S. Lucæ, quòd octava non sit dies temporis, sed æternitatis: *Octava spei nostræ perfectio est*: Ratio ipsius est, quòd omne nostrum tempus numeretur per septem hebdomadæ dies, quando perventum est ad septimum, non progredimur ulterius, sed denuò incipimus numerare ab uno, & prosequimur iterum usque ad septimum: Sic octava dies non est intra mensuram temporis, sed ultra id progreditur. Hem! quænam est illa dies, quæ transgreditur omne tempus, nisi æternitas? Tu quæris, cur Sanctissima Virgo nata sit octavâ die; nonne vides illam esse diem æternitatis, adhæc exigere æquitatem, ut opus tam exquisitum potiùs sit opus æternitatis, quàm temporis? Sed inquiri locum Nativitatis ipsius, resumit Artemisia, in video namque auspicate illi regioni, quàm honoratiorem æstimo universo orbe. Hæc accidit, Domina mea, in Civitate Nazareth, in Provinciâ Galilææ, & in eadem parvulâ domo, ubi quatuordecim annis & sex mensibus elapsis postea excepit Legatum Angelicum è cælo ad semissum, & concepit Unigenitum Filium Dei in castissimo utero suo per

Sanctissima
Virgo nata
est in Na-
zareth.

operationem Spiritûs Sancti, permanens Virgo & Virginum omnium purissima. Sanctus Hieronymus, vel quicumque Auctor est libri, qui tractat de Nativitate Sanctissimæ Virginis, pro certo tenet, ipsam natam esse in parvâ hæc, sed Sanctissima domo, in quâ laetavit postea & primis vitæ suæ annis educavit Infantem JESUM. Hæc domus est, quàm nuncupamus hodiè domum Sacram Lauretanam, quæ non amplius sita est in Nazareth, eòquòd transportata fuerit in Italiam per manus & ministerium Angelorum.

Nihilominus Abulensis non est hujus sententiæ; siquidem firmiter is credit, ipsam natam esse in parvo quodam oppidulo campèstri, cui nomen Sephoræ distante tribus horis circiter à civitate Nazareth. Et ratio ipsius videtur habere pondus: Siquidem dicit, hanc fuisse habitationem & domicilium Sancti Joachim & Sanctæ Annæ, parentum Sanctissimæ Virginis: Jam magis credibile est, ipsam natam esse in domo parentum suorum, quàm in quocunque alio mundi loco; præcipuè credendum non est, ipsam esse natam in domo Nazareth, quæ domus erat Sancti Joseph sponsi sui: siquidem sana ratio nonne exigit, nasci puellas in domo parentum suorum, & postea transferri in domum suorum conjugum?

Itane

Curs
fina
nata
loco
ex p
bus
ibus

Abulensis
in Marti
um c. 1
q. 91.

Specula
piato
locum
civitat
Virginis

Cur Sanctissima Virgo nata sic in loco vili, & ex parentibus pauperibus.

Itané, interpellat Artemisia, tantæ dignitatis princeps puella nascatur in loco tam parvum spectabili, & in domo tam vili ac paupere, & è parentibus tam abjectis inter homines, pro eò, quòd præcipua & illustissima mundi civitas, & speciosissimum totius Orbis palatium non habuissent sat splendoris ad recipiendum pro dignitate illam. O magne Deus! O vive Deus! O Majestas infinita, quàm excelsæ sunt cogitationes tuæ super illas hominum! quàmque in omnibus clarè ostendis, quàm æstimes parvi parvas temporales magnificentias! Tu omnes has tuis complecteris manibus, sed nonnisi, ut projicias illas abs te, nobisque demonstres magnum, quo illas prosequeris, despiciam; cum illatum nec unicum admittere volueris pro te, vel pro Sanctissima Matre tuâ. Si quidem ubi sunt magnificentia, quas videre erat in Nativitate hujus Angelorum hominumque Regina? Quis festivos illic accendit ignes? Quis ipsius evulgavit ac dilatavit gloriam? nemo de hoc cogitat, hujus nemo suscipit curam; nascitur in abjectione & contemptu velut puellarum omnium novissima. Advette hoc & erubescere mundi vanitas. Nonnè aspicias, vanam gloriam dignam non esse, quæ appropinquet Deo, eòquòd ipse sit veritas, & ipsa non sit nisi falsâ apparentia?

Verùm ampliora adhuc videbis, quàm credas, reponit Viator: Probè nôsti, Evangelium nec unico verbo mentionem facere ipsius Nativitatis, ipsius infantia, ipsius parentum, nec alterius cuiuscunque, quòd ipsius attingat personam, non magis, quàm si reipsâ non esset, cum tamen tam sigillatim describat Nativitatem Sancti Joannis Baptistæ, tum infantiam, tum parentes ipsius; sed Virginis Sanctissimæ nec unico verbo meminit; producitur mox in medium velut Mater JESU: *MARIA, de qua natus est JESUS*; quin dicatur, nec qualis sit, nec unde veniat, nec quando, nec quomodo ingressa sit mundum; diceres sic factam ipsam subito esse inventam, citra id, quòd quisquam de eâ cogitaret. Unde hoc est? quærit Artemisia, prorsus attonita ex eò, quòd audiebat: siquidem exiguum videbatur ipsi innuere existimationem Virginis, nihil recensere de ipsius Nativitate, nec de ipsius parentibus.

Totum oppositum, respondit ipsi Viator; nihil video, quòd ita Nativitatis ipsius attollat gloriam, sicut mysteriosum hoc Evangelij silentium. Non vult loqui nobis de illâ, velut de Filiâ hominum; hinc est, quòd nihil dicat de ipsius parentibus; non vult etiam nobis loqui de illâ velut de infante; hinc totam ipsius pueritiam tumultat silentio; sed tota descriptio, quam

Cur Sacra Scriptura nullam faciat mentionem nec Nativitatis, nec parentum Sanctissimæ Virgini.

Silentium S. Evangelij circa infantiam Sanctissimæ Virginis non caret mysterio.

Abuleis in Mantum c. 1. q. 91.

Speculatio pinto in locum Nativitatis Virginis

quam de illa nobis vult dare pro
obtinenda ipsius cognitione, con-
sistit in hoc, quod sit Mater JESU
Christi, Filij Unigeniti Dei Patris
& Salvatoris mundi. Non nisi hoc
solum attendas in illa, & cætera
prætermitte omnia; Nam ecce to-
tum ipsius esse; & quando dixe-
ris, ipsam esse Matrem Filij Dei, di-
xisti omne, quod est: attollat hæc
pietas tua paulisper mentem suam,
& consideret, quantus ex hoc ho-
noris cumulus accrescat Sanctissi-
mæ Virginis Nativitati.

Innascibili-
tas & Paternitas, sive
Maternitas
sunt duæ
notiones
Patris &
Matris JE-
SU Christi.

JESUS Christus non habet nisi
Patrem in cælis, & Matrem in ter-
ris; ipse amborum est gloria; in-
venitur tam magna conformitas in-
ter patrem ipsius, & Matrem ipsius,
ut in illorum videatur deducere
nos velle cognitionem eadem ra-
tione; Ut cognoscamus Deum
Patrem & discernamus ipsum ab
alijs personis divinis, observandæ
proponuntur nobis in ipso duæ
Excellentiæ speciales, quas Theo-
logi appellant duas notiones, tam
ipsi propriæ, ut non inveniatur in
alijs personis; primam nuncupant
Innascibilitatem, & secundam Pa-
ternitatem. Innascibilitas vult in-
nuere, quod ipse natus non sit ex
aliâ personâ, sed quod ipse pri-
mum sit principium & origo Divi-
nitatis; & Paternitas vult declara-
re, quod ipse producat Filium ex
propriâ suâ substantiâ: ita ut co-
gnoscamus ex hoc, quod ipse na-
tus sit ex nemine, sed Filium pro-

gignat unicum è sinu suo: Et ec-
ce fidelem descriptionem Patris
JESU Christi.

Nonne videtur tibi dare nobis
in Evangelio eandem descriptio-
nem, ad deducendum nos in cogni-
tionem divinæ Matris suæ? Nihil
observatur in ipsâ, per quod di-
scerni possit ab alijs, nisi eadem
duæ notiones Patris æterni: Innas-
cibilitas & Maternitas: *MARIA,*
de quâ natus est JESUS. Obser-
vatur in ipsâ Innascibilitas ex ma-
gno hoc silentio, quo sepeliuntur
ipsius Parentes, quasi nullos omni-
nò habuisset. *MARIA* est, ne
indages, unde & è quibus sit natus;
sed aspice illam, quasi nata non es-
set ex aliquo; Ecce tibi Innascibi-
litem simul & Maternitatem,
quia in instanti, quo nominatur,
ostenditur mox ipsius Filium Unige-
nitum: *MARIA, de quâ natus est*
JESUS: quasi insinuari nobis vel-
let, quod ad exemplum Patris æ-
terni, eodem instanti, quo est, exi-
stat etiam Mater: ita ut compre-
hendamus ex hoc, ipsam esse na-
tam ex nemine, sed ipsam proge-
nisse Filium Unigenitum è sinu
suo, & eundem quidem æterni Pa-
tris Filium. Et ecce tibi fidelem
descriptionem Matris æque ac Pa-
tris JESU Christi; ex quo collige,
non cedere ipsi in contemptum,
quod nulla parentum ipsius in
Evangelio fiat mentio.

Sane, fatetur Artemisia, si res ita
sumatur, major ipsius Nativitati at-
tribui

tribus non posset gloria, quam mysterioso hoc silentio. Unde & credo, si hisce infistatur vestigijs, ipsam pompam valde magnificam ingressam esse in mundum, quamvis visibilis non fuerit oculis mortali-

um. Ita omnino, reponit Viator, si illam bene vellent considerare, & facerentur, nullam unquam tam magnificam conspectam in illo mundo, uti videbis.

ARGUMENTUM.

Sanctissima Virgo tam magnificè ingressa est mundum, ut excedat omnem gloriam Regum terræ.

ARTICULUS III.

Qui bene inspicere vult veritatem, avertere debet oculos à vanitate: dum enim aspicit unum, non videbit alteram, eò quòd sibi invicem opponantur sicut tenebræ & lux, quas eodem oculo & aspectu nemo vidit unquam. Vanitas tota est in apparentiâ, eò quòd aliud non intendat nisi lucrati sensus; Jam sensus non tam quærunt id, quòd est, quàm id quòd apparet. Veritas e contra fugit apparentias, quasi abscondere se vellet sensibus, utpote non dignis se, eò quòd ipsa sit proprium intellectus objectum. Veritas & vanitas duo sunt contraria, quæ destruunt se invicem: ubi non est nisi vanitas, non est ibi veritas; siquidem omnia non sunt, nisi pura apparentiæ; & ubi invenitur veritas, ibi vanæ apparentiæ non sunt, quas ostendendo se ostentet.

Hoc in principio dico, nullatenus per apparentias judican-

dum esse de Excellentijs Sanctissimæ Virginis, eò quòd apparentiæ non veritatis, sed indices sint vanitatis. Quærenda est veritas in hoc, quòd non percipitur sensibus: Ut illam inveniamus, legamus Evangelium, quòd oraculum est veritatis, & videamus, quomodo describat nobis magnificum & pompolam ingressum ipsius in mundum in die Nativitatis suæ. Fateri oportet, id omne, quòd unquam dictum est de gloriâ Victorum, & summorum Monarcharum magnificentiâ, quos unquam aspexerat mundus, nihil esse nisi abjectas vilitates in comparatione cum illo sive enim attendamus, quid ipsam præcedat; sive consideremus, quid ipsam comitetur, ipsamque circumdet; sive aspiciamus, quid ipsam sequatur, omnia miranda hæc sunt & stupenda.

Vis intueri, quid præcedat ipsam, videbis magnam catervam, illusterrimum cœtum Patriarcharum

Evangelium describit veram magnificam ingressum sanctissimæ Virginis in mundum.

In tante Sanctissimæ Virgine in mundum

X ; tum

Oppositio
inter veri-
tatem &
vanitatem.